

Velikonoční příběh aneb proč křesťané slaví Velikonoce

Celé povídání se týká Ježíše. Když vyrostl a stal se z něho dospělý muž, začal chodit po kraji a mluvil s lidmi o jejich životě, jak ho naplnit, aby byl šťastný. Také mluvil o tom, co mají změnit, aby žili v přátelství s druhými a s Bohem. Měl kolem sebe skupinu přátel, kteří ho na jeho cestách doprovázeli. Bylo jich dvanáct a říkalo se jim učedníci nebo apoštolové.

Po Vánocích, kdy jsme si povídali o narození Ježíše, přicházejí další velké svátky. Jsou to Velikonoce.

Nejdůležitější události si připomínáme v jednom týdnu. Říká se mu Svatý týden a začíná Květnou nedělí.

Květná neděle

Jeruzalém je hlavní město židovského národa. Když se lidé dozvěděli, že Ježíš jede na oslovi do Jeruzaléma, seběhli se a provolávali mu slávu. Hosana, Hosana! Víтали ho jako velkou osobnost, jako celebrity. Slyšeli o něm, že udělal veliké věci a těšili se, že udělá něco velkého také v jejich městě. Již dlouho čekali na předpovězeného zachránce.

Ježíš se ujímal lidí, o které se ostatní nezajímali. Zastával se chudých a nemocných, přátelil se s lidmi, o které ostatní nestáli, dával jim naději. Chtěl,

aby ve svém životě pocítili Boží lásku. Nechtěl být slavný, ale ukázat lidem cestu k Bohu.

Do chrámu v Jeruzalémě přicházely davy poutníků z celé země, aby se klaněly a modlily k Bohu. Byl to jediný chrám v celé zemi, velkolepý a krásný, který měli. Tam o svátcích směřovaly kroky všech, kteří mohli přijít. Ale někteří se sem nepřišli modlit. Na nádvoří před svatyní se obchodovalo: byli tu obchodníci s obětními zvířaty a bylo možné si u směnárníka vyměnit peníze. Ježíš tehdy opravdu vyhnal prodavače a směnárníky z chrámu. Chtěl, aby to bylo místo modlitby a nikdo si z něj nedělal svůj byznys.

Byl čas židovského svátku Pesach. To byly židovské Velikonoce – lidé si při něm připomínali, jak byli před stovkami let vysvobozeni z otroctví v Egyptě. Podle Božího příkazu tehdy povečeřeli beránka s nekvašenými chleby, šli celou noc a došli až k Rudému moři. Tam již byli před Egyptany v bezpečí. Na památku té události se každý rok celá rodina i s přáteli scházela ke společné večeři a děkovala Bohu.

I Ježíš a jeho učedníci se chystali slavit velikonoční večeři.

Zelený čtvrtek

Učedníci připravili pro Pána Ježíše hostinu. Byla to poslední večeře Ježíše zde na zemi.

"Navečer usedl s dvanácti ke stolu, a když jedli, řekl jim: 'Jeden z vás mě zradí.' Velice je to zarmoutilo a začali se ho jeden po druhém ptát, kdo z nich to je. Ptal se i Jidáš, který ho zrazoval. Ježíš mu odpověděl: 'Ty sám jsi to řekl!'

Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům. Pak vzal i kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: 'Pijte z něho všichni.' Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na olivovou horu."

(Evangelium svatého Matouše 26, 36-39):

"Tu s nimi Ježíš přišel do Getsemanské zahrady a řekl učedníkům: 'Počkejte zatím tady, já půjdu dál, abych se modlil.' Vzal s sebou Petra a oba syny Zebedeovy - Jakuba a Jana, tu na něho padl zármutek a úzkost. Tehdy jim řekl: 'Má duše je smutná až k smrti. Budte tady a zůstaňte vzhůru se mnou!' Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se: 'Otče můj, je-li to možné, ať mne to utrpení mine, ale ať se stane, jak ty chceš, a ne jak já chci.' Potom přišel k učedníkům a zastihl je, jak spí. Řekl Petrovi: 'To jste nemohli ani jednu hodinu bdít se mnou?'

A tu se z dálky přibližuje skupina vojáků v čele s Jidášem. Když přišli k Ježíši, Jidáš ho políbil na tvář. To bylo znamení pro vojáky, aby věděli, koho mají zatknout.

Ježíš byl zrazen, zatčen a odveden. Věděl, že ho čekají samé těžké a bolestné věci. Ježíš předem věděl, co ho potká a mohl se tomu vyhnout. Mohl utéct, ale rozhodl se do toho jít a necouvnout.

Velký pátek

Ježíše odvedli do paláce římského místodržícího Piláta. Pilát zasedl k soudu na místě zvaném Kamenná dlažba. Členové židovské velerady žalovali, že Ježíš rozvrací národ, brání odvádět císaři daně a prohlašuje se za krále. Pilát řekl, že s Ježíšem mluvil, ale neshledal na něm žádnou vinu. O Velikonocích bylo zvykem propustit jednoho vězně, Pilát tedy nabídl propustit Ježíše. Ale lidé křičeli: Ne, toho ne, ale propust' Barabáše. Pilát usoudil, že bude lépe poslechnout rozkřičený dav a tak oznámil, že propustí vzbouřence Barabáše. A Ježíše dá zbičovat a potom propustit.

Ale lid dál křičel: Ukřižuj ho! Ukřižuj ho! Pilát řekl: sami si ho ukřižujte, já na něm nenalézám vinu. Ale lidé stále křičeli, že musí být Ježíš ukřižován, protože se vydával za Božího Syna. Naposledy se Pilát pokusil Ježíše zachránit a řekl: Vašeho krále mám ukřižovat? Ale lid křičel: My nemáme krále, jen císaře. Jestliže ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se prohlašuje za krále, je proti císaři. A Pilát řekl: Jak chcete, ukřižujte ho a nad hlavu mu připevněte tabulku s nápisem Ježíš Nazaretský, král židovský. Jeden z lidu řekl: neměl jsi psát "židovský král", ale "vydával se za židovského krále". Ale Pilát vše ukončil větou: "Co jsem napsal, napsal jsem."

Je pátek, Velký pátek, a jeruzalémský lid křičí 'Ukřižuj ho', i když ještě v neděli křičel na Ježíše 'Hosana, buď požehnan!'. Lidé někdy změni názor velmi rychle. Ježíše potkala zrada, křivda a trápení. A na konci toho všeho těžký kříž.

Ježíš nesl kříž jako nevinný, nespravedlivě odsouzený. Věřil, že jeho nevinná oběť dokáže zachránit ostatní lidi. Vzal na sebe tíhu všech zlých činů a křivd. Nesl naše trápení. Došel s křížem až na horu zvanou Golgota, česky Lebka. Také se používá název převzatý z latiny – Kalvárie. Tam byl ukřižován.

Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali Ježíše i dva zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: "Otče odpusť jim, vždyť nevědí, co činí." Lid stál a díval se. Členové rady se mu vysmívali: 'Jiné zachránil, ať zachrání sám sebe, je-li Mesiáš!' Bylo už kolem poledne, tu nastala tma po celé zemi až do tří hodin, protože se zatmělo slunce. Chrámová opona se roztrhla v půli. A Ježíš zvolal mocným hlasem: 'Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.' Po těch slovech skonal.

Členem židovské rady byl muž jménem Josef z Arimatie, člověk dobrý a spravedlivý. Ten přišel k Pilátovi a požádal ho o Ježíšovo tělo. Sňal je z kříže, zavinul do plátna a položil je do hrobu vytesaného ve skále, kde ještě nikdo nebyl pochován. Ženy, které šly s Ježíšem z Galileje, šly za ním, viděly hrob i to, jak bylo tělo pochováno. Potom se vrátily, aby připravily vonné masti a oleje.

Byl pátek večer a začínala sobota.

Bílá sobota

Bílá sobota je den, kdy vzpomínáme na to, jak těžké to muselo být pro Ježíšovy učedníky a přátele, když byl Ježíš ukřižován. Jsou smutní – doufali, že je Ježíš ten, který má zachránit svět, je Bůh. A najednou leží v hrobě a jeho přátelé mají strach, že tím jeho příběh končí. Mají také strach o svůj život.

V tento den je v mnoha kostelích otevřeno a lidé mohou přijít na místo, které připomíná Ježíšův hrob.

Velikonoční neděle

V neděli ráno přišly ženy ke hrobu s vonnými mastmi, našly však kámen od hrobu odvalený a tělo Pána Ježíše nenašly. Jak tam bezradně stály, stanuli u nich dva muži v zářícím oděvu a jeden povídal: „Proč hledáte živého mezi mrtvými. Není tady, byl vzkříšen.“ Ženy se ihned vydaly zpátky, aby všem řekly, že Ježíš v hrobě není, že byl vzkříšen. Někteří z učedníků se běželi k hrobu podívat a také ho našli prázdný, ležela tam jen pohřební plátna. Čemu mají věřit? Skutečně vstal Ježíš z mrtvých nebo jen někdo ukradl jeho tělo?

Seděli spolu a uvažovali o tom, když se ozvalo bouchání na dveře a vstoupil Kleofáš, který měl být na cestě do Emauz ještě s jedním člověkem. A začal vyprávět:

Na cestě se k nám přidal cizinec a ptal se nás, proč jsem tak smutní. Tak jsme mu vyprávěli o Ježíšovi a o tom, jak ho členové velerady nechali ukřižovat. Na to nám řekl, že jsme nechápaví, protože v Bibli je psáno, že se to všechno muselo stát. Že Mesiáš musel trpět a zemřít, aby třetí den mohl vstát z

mrtvých. A začal nám to všechno vysvětlovat, abychom tomu rozuměli. Bylo nám s tím člověkem moc dobře, tak jsme ho pozvali, aby s námi povečeřel. A když jsme seděli u stolu, vzal chléb, vzdal za něj díky, lámal jej a dával nám - úplně stejně, jak to dělal Ježíš při poslední večeři. A v tu chvíli jsme ho konečně poznali, ale on najednou zmizel. Na nic jsme nečekali a běželi jsme zpátky, abychom vám to dosvědčili. Ježíš skutečně vstal z mrtvých!

Ježíš se potom ukázal ještě dalším, aby všichni uvěřili, že opravdu žije. Strach a smutek vystřídala radost. Učedníci se spolu scházeli k modlitbě a společnému jídlu a Ježíš přicházel mezi ně. Přicházel k nim ještě několik týdnů a potom odešel do nebe. Ale radost učedníky neopustila. Vydali se do světa šířit dobrou zprávu o Ježíšovi a křtili ty, kdo v něho uvěřili a chtěli změnit svůj život. Tak se po světě rozšířilo křesťanství.

O velikonocích, ale i každou běžnou neděli, si my křesťané připomínáme Ježíšovu poslední večeři, jeho oběť, a také jeho vzkříšení. Slavíme to, že láska je silnější než smrt.